

Излази квартално
Година XVIII • Број 44
Лето 2025.

БУДИЛНИК

Лист Геронтолошког центра "Нови Сад"
Бесплатан примерак

Обновљена фонтана у Дому Ново насеље

ИНТЕРВЈУ

Павел Коза- Верујем у људе, који цене
уметност руком створену, из душе

Вукић Брацовић други на међународном
путописном такмичењу

Организовани излети за кориснике домова
и клубова

САДРЖАЈ

РЕЧ УРЕДНИКА	3
АКТУЕЛНОСТИ	
Ускршње радости Дома Футог	4
Одржана ускршња литургија и миса у домовима	4
Обележен Видовдан у Клубу „Пролеће“	5
Пролећни турнири клубова	5
Дом Лиман узео учешће у спортским активностима клубова	6
Организовани излети за кориснике домова	6
Организован излет у Шабац за чланове клубова	8
Избор најлепше терасе Дома Ново насеље	8
Активности радне терапије Дома Лиман на Штранду	9
Радна акција запослених у Дому Ново насеље	10
Обновљена фонтана у Дому Ново насеље	10
Основана драмска секција у Дому Футог	11
Одржано такмичење Слагалица у Дому Ново насеље	11
СЛУЖБЕ	
Служба безбедности и здравља на раду и заштите од пожара и ванредних ситуација	12
ИНТЕРВЈУ	
Павел Коза -Верујем у људе, који цене уметност руком створену, из душе	14
НАГРАДЕ НА КОЈЕ СМО ПОНОСНИ	
Вукић Брацковић други на међународном путописном такмичењу	16
РЕКЛИ СУ О НАМА ...	
Тања Већкалов- Захвалност	18
САВЕТ ЛЕКАРА	
др Татјана Цицмил Племић–Дехидратација код старијих особа и ризик од топлотног удара	19
ЛИКОВНА АЗБУКА	
Персида Малуцков- Египатска уметност	20
ПЕСНИЧКИ КУТАК	21
IN MEMORIAM	22
КОРИСНИЧКИ КУТАК	23

„БУДИЛНИК“, интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“

Издавач: Геронтолошки центар „Нови Сад“, Фрушкогорска 32, 21000 Нови Сад

Телефони: +381 21 450 266; +381 21 6 350 542; Факс: +381 21 6 350 782;

web site: www.gerontns.co.rs **e-mail:** gerontns@neobee.net

За издавача: Ненад Башић, в.д. директора Геронтолошког центра „Нови Сад“

Уредник: Ружица Вукић Рајић, организатор промотивних активности

Сарадници у овом броју: Исидора Петковић, помоћник директора;

Данило Вукић, руководиоца Службе БЗОП

Интернет презентација: Немања Ђурић

Графичка припрема: „НВ принт“ Ветерник

Штампа: „НВ принт“ Ветерник

Тираж: 500 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

613.98 (497.113 Нови Сад)

БУДИЛНИК : Интерно гласило Геронтолошког центра „Нови Сад“ /
уредник Ружица Вукић Рајић – год. 18. бр. 44. (2025.) – Геронтолошки
центар „Нови Сад“, 2025. – илустр. 30 cm

Квартално
ISSN 2217-5490
COBISS.SR – ID 263658247

Поштовани читаоци,

Пред вама је четрдесет и четврти број часописа, који сакупља успомене, таленте, посебне тренутке испуњене радошћу живљења и дружења под кровом велике установе Геронтолошког центра „Нови Сад“. Задовољство је радити са људима треће животне доби, јер представљају неисцрпну ризницу искуства и знања, па се након сваког контакта са њима осећам обogaћено за још једну животну мудрост. Часопис **Будилник** покушава да вам пренесе управо ова искуства сакупљена и сачувана од заборавља захваљујући писаној речи на његовим страницама.

Овог пута часопис ће вас провести кроз најактуелнија дешавања у установи, као што је обележавање великих празника Ускрса и Видовдана, као што је одржавање виталности тела и духа путем разних спортских активности и такмичења, али и путем бајковитих излета, којима се корисници наших услуга највише радују. Поносимо се успесима наших пензионера на свим такмичењима, а посебно на освојену награду на међународном путописном такмичењу. Ваша енергија за стваралачким и активним животом заслужује свако поштовање. Дивно је видети снагу воље за уређивањем свог животног простора, коју су показали корисници Дома Ново насеље гајећи цвеће на својим терасама и уређујући фонтану и атријум дома уз помоћ вредних, запослених радника.

У овом броју представимо вам и једну од најодговорнијих служби у установи, без које би рад нашег центра био незамислив, а то је Служба безбедности и здравља на раду и заштите од пожара и ванредних ситуација.

Такође, ћемо вам представити и једног од најцењенијих стрип цртача са простора целе Југославије. Управо он, Павел Коза указао нам је ту част да за место боравка изабере, баш, нашу установу.

Захваљујем се свим досадашњим сарадницима часописа, лекарима из Службе здравствене заштите, песницима на даривању своје душе кроз стихове и нашој професорци, ликовном педагогу Персиди Малуцков, на континуираној сарадњи од првог броја, па све до данас. Позивам и остале пензионере, колеге, све људе добре воље да својим текстовима обогате будућа издања нашег листа.

**Ваш уредник,
Руџица Вукић Рајић**

Ускршње радости Дома Футог

У Дому Футог, уочи великог хришћанског празника Ускрса, организована је радионица фарбања јаја у којој су учествовала деца запослених радника заједно са корисницима дома. Дуња, Мартина, Сергеј, Огњен, Иван и Јован унели су дух радости, лепоте и детињастих шала међу кориснике. Поред тога што су помагали бакама у шарању јаја, певали су им и песмице и играли су шах са њима. Познато је да је дружење са децом лековито посебно за старију популацију, те запослени у Геронтолошком центру „Нови Сад“, кад год су у могућности, труде се да негују међугенерациску сарадњу и солидарност. Доказали смо да је међугенерациски дијалог могућ упркос великим разликама у комуницирању и у обрасцима понашања. И не само да је могућ, већ и стимулише позитивна осећања и емоције. Ово незаборавно искуство дружења са децом у дому оплеменило је дан и срце корисника.

Одржана ускршња литургија и миса у домовима

У Дому Лиман, Ново насеље и Футог Геронтолошког центра „Нови Сад“ одржана је ускршња литургија и миса намењена корисницима. Православни и католички свештеници обишли су и непокретне кориснике у стационару и причестили су их. За православне и католичке вернике ово је значајан чин, који им је од посебне важности, те су захвални цркви што је то приметила и запосленима у домовима, који су то организовали. Ово богослужење веома је важно поготово слабо покретним, непокретним и дементним корисницима, који због свог здравственог стања не могу да се причесте у цркви.

Обележен Видовдан у Клубу „Пролеће“

У Клубу «Пролеће», у Бегечу обележен је српски национални и верски празник Видовдан. Он се празнује као дан сећања на кнеза Лазара и српске мученике, који су пали у Косовској бици против Османског царства 15. јуна 1389. године. Сваке године, у част преминулим херојима, чланови овог клуба припремају културно- уметнички програм пригодан за овај дан. У програму су учествовале чланице клуба, које су читале поезију о Косовском боју и Кнезу Лазару. Након поетског дела, чланице певнице Храма Светог апостола и јеванђелисте Луке, из Бегеча, отпевале су неколико духовних песама. Свештеник је, потом, уз помоћ домаћина клуба обавио сечење славског колача.

Пролећни турнири клубова

У Клубовима за стара и одрасла лица одржани су традиционални Пролећни турнири у спортским и друштвеним играма. Сваке године, запослени у Радној јединици Клубови за стара и одрасла лица припремају такмичења примерена могућностима и жељама чланова клубова, којима се они посебно радују. У априлу месецу такмичили су се у шаху, доминама и у пикаду. Остала такмичења у ремију, висећој кугли, кошарци и у извођењу пенала одржала су се током маја месеца. Најуспешнији су награђени пехарима и Признањима установе.

Дом Лиман узео учешће у спортским активностима клубова

Пензионери из Дома Лиман активно учествују у свим активностима, које се организују и у дому, а од скоро и у Клубовима за стара и одрасла лица. Активан живот доприноси побољшању психичког и физичког здравља човека, а од посебног је значаја за старију популацију, па се запослени у установи труде да их укључе у што више активности. Из наведеног разлога, корисници Дома Лиман, који воле надметања, укључили су се у такмичења нешто млађих пријатеља из клубова за стара и одрасла лица. На њиховим такмичењима освајају и запажене резултате. Освојили су прво место на такмичењу у Квизу, прво место у избору најлепшег ускршњег гнезда и пето место у доминама. Најлепше у свим овим активностима је што су они у клубовима јако лепо прихваћени и што се остварују квалитетна, нова пријатељства.

Организовани излети за кориснике домова

Што чешћи боравак у природи и измештање из свакодневног места боравка представља незаобилазну компоненту за човеково здравље. За разлику од града, природа носи живот у себи због мање изложености издвумним гасовима, електромагнетним пољима и пре свега благотворно утиче на смањење стреса. Опуштање уз зеленило, мир и цвркут птица од непроцењљиве је вредности за здравље ума и тела. Из наведених разлога, организаторка промотивних активности пажљиво је одабрала дестинације за излет корисника домова. Искоришћени су леви мајски дани да се, у пратњи организаторке и радних терапеута, поведу корисници домова у обилазак лепота Фрушке горе, манастира и музеја.

Пензионери Дома Лиман посетили су Сремску Каменицу и Спомен кућу Јове Јовановића Змаја, где их је кустос провео кроз живот, дело и заоставштину нашег великог песника и лекара. Након тога, опустили су се у шетњи кроз прелепо зеленило Каменичког парка. Дружење су завршили у ресторану Фрушкогорски видиковац певајући рођенданску песму пријатељици из дома Невени Урдаревић.

Корисници Дома Ново насеље посетили су манастир Гргетег на Фрушкој гори. Након манастира дружили су се у прелепом зеленилу амбијента салаша Мали парк - Гладнош.

Дом Футог, такође, је имао прилику да дан проведе уживајући у лепотама Фрушке горе. Поред боравка у умиријућим звуцима природе, обишли су и споменик Слободе на Иришком венцу и женски манастир у Беочину.

Дружење у природи, поред поменутих бенефита, на кориснике домова је деловало тако што је допринело побољшању расположења, концентрације и памћења, али је, уједно, допринело и да се појача повезаност међу корисницима, чиме смо ојачали и социјалну компоненту, која је за психички развој људи веома важна.

Организован излет у Шабац за чланове клубова

Крајем маја месеца чланови клубова за стара и одрасла лица при Геронтолошком центру „Нови Сад“ уживали су у једнодневном излету у Шабац и манастир Петковицу. Излет је организовао Стеван Булић, стручни радник Радне јединице Клубови. У оквиру овог излета, пензионери су имали прилику да обиђу цркву, кућу проте Јована Павловића, шабачку гимназију, библиотеку, конак Господара Јеврема и музеј. Након шетње и одмора у центру града, уследио је ручак у ресторану. Дан је завршен посетом манастиру Петковица, у миру и у природном окружењу. Излет је протекао у одличној атмосфери уз пратњу организатора и медицинске сестре. Задовољни и насмејани, корисници су понели лепе утиске и радост због заједнички проведеног дана.

Избор најлепше терасе Дома Ново насеље

Одржан је избор за најлепшу терасу Дома Ново насеље, које су организовали радни терапеути дома. Сви заинтересовани корисници и у апартманском делу и у стационару учествовали су у такмичењу. Пензионери се са великом радошћу и ентузијазмом припремају током читаве године за ову активност

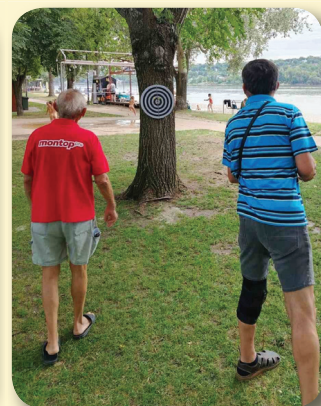

садећи и негујући цвеће на својим терасама, са пуно љубави и преданости. Жири су сачињавали социјални радник из Прихватилишта, Помоћи у кући и нега и приправница. Намерно је изабран жири из

радних јединица ван дома, како би био непристрастан и објективан. Десет најбољих награђено је тортама, које су припремиле вредне раднице кухиње Дома Ново насеље. На свечаности доделе награда обратила се руководилац дома Анђа Берановић похваливши њихов труд и честитајући успех награђенима.

Активности радне терапије Дома Лиман на Штранду

Близина градске плаже Штранд на Дунаву је предност, коју треба искористити. Радна терапија Дома Лиман мудро је искористила пријатне летње дане да све спортске и друштвене активности измести из дома на умирујућу лепоту Дунава. Два пута у току недеље на Штранду се организују

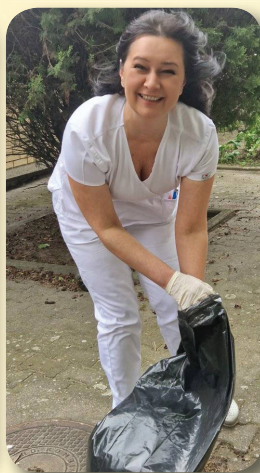
корисницима примерене активности, на њихово велико задовољство. Такође, чланови сликарске секције Дома Лиман имали су прилику да присуствују часу на Штранду, након чега су се дружили уживајући у амбијенту окружени природом.

Радна акција запослених у Дому Ново насеље

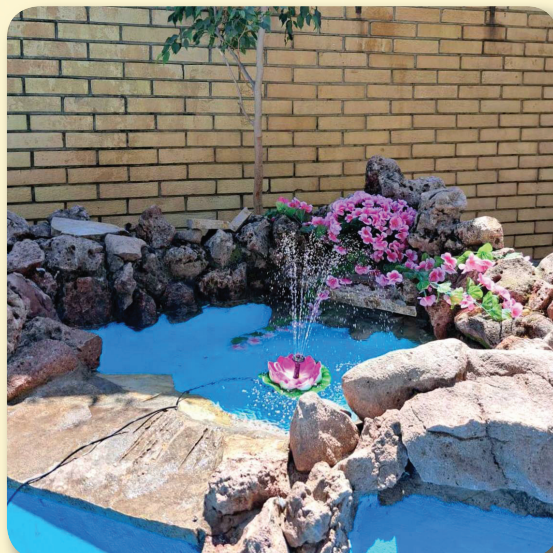
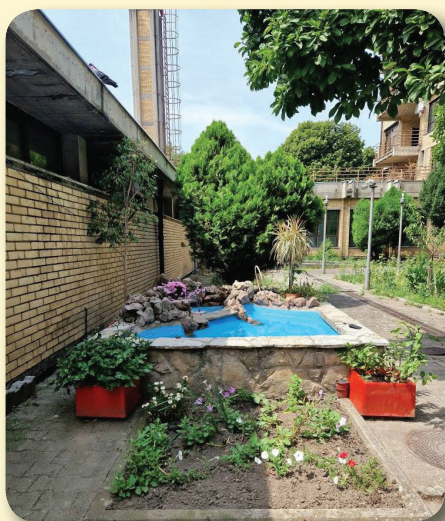
Запослени радници Дома «Ново насеље», на челу са руководиоцем Анђом Берановић одлучили су да волонтерски, заједничким снагама улепшају простор у ком корисници бораве. Познато је да животни простор у ком боравимо представља много више од физичког окружења и да је јако важно за психичко и ментално здравље.

Улепшавањем окружења подржава се позитивно емоционално стање корисника. Из наведеног разлога, психолог, социјални радници, медицинске сестре, неговатељице и спремачице, на иницијативу руководиоца дома, удружиле су се у акцији улепшавања атријума. Заједно су плевили и окопавали баштицу, па је сад корисницима пријатније да се друже и бораве у атријуму дома.

Обновљена фонтана у Дому Ново насеље

У Дому Ново насеље обновљена је фонтана у атријуму, која је била донација Клуба пензионера Електровојводине 2010. године. На иницијативу председника Савета корисника дома Светислава Шороње поново је оспособљена фонтана за рад. Он је заједно са корисницама Мирјаном Ђелап и Славицом Чутурило и уз велику помоћ медицинског брата Драгана Русова очистио фонтану, дезинфиковао и офарбао. Драган је, потом, из својих средстава купио и вештачко цвеће и мали, соларни водоскок са лотосовим цветом што фонтани даје посебну чар. Да би она остала чиста, свакодневно се брину пензионери и чисте је. Захваљујући њима сад сви могу да уживају у прелепом амбијенту атријума дома.

Основана драмска секција у Дому Футог

У јулу месецу, у Дому Футог основана је нова активност за кориснике, у оквиру радне терапије дома. Радни терапеут препознао је могућност и жеље корисника дома, па је, на њихово задовољство, основао нову драмску секцију. Чланови секције окупљају се два пута недељно и марљиво вежбају импровизацију текста хумористичког романа Стевана Сремца „Поп Ђира и поп Спира“, за

неке будуће јавне наступе.

Одржано такмичење Слагалица у Дому Ново насеље

Седмог августа, у Дому Ново насеље одржано је, по први пут, занимљиво такмичење у квизу, под називом „Слагалица“. Такмичење су осмислили и реализовали приправници- социјални радници и психолог уз помоћ запослених у дому. Корисници су подељени у четири екипе, а најбоља је добила и поклон награду, коју им је, уз Захвалнице уручила руководилац дома Анђа Берановић. Поред тога што је занимљив корисницима дома, квиз, уједно и тренира мозак, подстиче очување когнитивних функција, подстиче вокабулар и одржава ментално здравље. Одлучено је, због наведених бенефита, да ће се такмичење у Слагалици у будуће редовно одржавати сваког четвртка у Дому Ново насеље.

СЛУЖБА БЕЗБЕДНОСТИ И ЗДРАВЉА НА РАДУ И ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА И ВАНРЕДНИХ СИТУАЦИЈА

Геронтолошки центар „Нови Сад“ организационо је подељен у 8. радних јединица и 8. служби. У претходним бројевима представили смо радне јединице отворених облика социјалне заштите и све домске услуге (исхране, неге, хигијене, здравствене заштите, радне терапије) , које пружа Геронтолошки центар „Нови Сад“. Приказане су, такође и поједине службе, које функционишу у оквиру установе, а то су: Служба комерцијале, Служба вешераја, Служба здравствене заштите и Служба заједничких и стручних послова. У наредним бројевима имаћете прилику да се детаљније упознате са Службом безбедности и здравља на раду и противпожарне заштите, Службом одржавања, Службом правно-административних послова и економско-финансијском службом.

У Служби безбедности и здравља на раду и заштите од пожара и ванредних ситуација, обављају се послови лица за безбедност и здравље на раду, послови заштите од пожара, у складу са сврставањем установе у другу категорију угрожености, као и послови везани за надлежност и обавезу установе у случају ванредних ситуација. Поступак је регулисан правним прописима. У служби се обављају и послови обезбеђивања и чувања свих објеката за домски смештај, непрекидно, 24. сата свакодневно. Наведене послове обављају: Руководилац службе – лице за безбедност и здравље на раду, референт за заштиту од пожара и ванредне ситуације, инжењер специјалиста заштите на раду (1/један/ извршилац) и портири – (9 извршилаца). Такође, послове физичко-техничке безбедности и заштите од пожара у објекту дома Лиман и (делом) у објекту дома Ново Насеље, обавља ангажовано професионално обезбеђење, односно агенција за безбедност T&M GROUP SOLUTIONS DOO и SPECIAL SECURITY.

Портири врше пријем странака и дају потребна обавештења, контролишу и надзиру рад алармног система, односно система за дојаву пожара, примају пошту и остале писмене отправке, примају телефонске позиве и усмеравају везу по позивима, контролишу проходност противпожарних путева и евакуационих праваца. О свим уоченим појавама које могу угрозити безбедност објеката, имовине и људства, без одлагања обавештавају МУП и ватрогасну јединицу и непосредног руководиоца, а у његовој одсутности друга одговорна лица. Такође, спроводе мере за благовремено

отклањање утврђених недостатака и евакуишу запослене и спасавају имовину угрожену пожаром, или другим обликом ванредне ситуације. За ово радно место предвиђен је рад у три смене и потребно је средње образовање, знање рада на рачунару и положен стручни испит из противпожарне заштите.

Руководилац службе је Данило Вукић, инжењер специјалиста заштите на раду. Посао руководиоца ове службе је врло сложен, одговоран и обиман и захтева велику стручност и посвећеност. Опис посла овог радног места је широк, па се наводи само основна делатност. Руководилац је дужан да-

- Организује, координира и прати извршење послова безбедности, ванредних ситуација, заштите од пожара, као што су:
 1. преглед и испитивање електричних инсталација;
 2. преглед и испитивање опреме за рад;
 3. преглед и испитивање потрошача, уређаја на ТНГ и земни гас;
 4. преглед и одржавање котлова за производњу паре и котлова за грејање и испитивање унутрашњих гасних инсталација;
 5. преглед подстанице на ТНГ;
 6. испитивање услова радне околине;
 7. мерење и распростирање уземљења громобрана;
 8. праћење рада дератизације и дезинсекције;
 9. преглед и одржавање лифтова у објектима установе;
 10. обука радника из области ЗОП;
 11. испитивање и сервисирање ватрогасних апарата (једном у шест месеци);
 12. испитивање и сервисирање хидрантске инсталације (једном у шест месеци);

13. преглед и испитивање система за дојаву пожара (шест пута годишње);
14. испитивање исправности паничне расвете (једном месечно);
15. одржавање и контрола аларма за детекцију гаса;
16. одржавање и чишћење димњака и паровука;
17. спровођење и контрола спровођења превентивних мера заштите од пожара, као и спровођење мере заштите од пожара у складу са насталим променама;
18. преглед и контрола бутанске подстанице Дома на Новом Насељу и уређаја на течни нафтни гас /ТНГ/ у објектима Центра Дома на Лиману, Футогу, Новом Насељу и клубовима пензионера.

- Анализира степен тренутне експонираности безбедносним ризицима на радним местима и у радном окружењу.
- Израђује акте о процени ризика на радним местима и у радном окружењу.
- Израђује акте о процени ризика у заштити лица, имовине и пословања.
- Координира припрему општих и појединачних аката из области безбедности и заштите лица, имовине и пословања и безбедности и здравља на раду.
- Прати и контролише средства и опрему за личну заштиту и за заштиту од пожара.
- Контролише и даје савете послодавцу у планирању, избору, коришћењу, одржавању средстава за рад, опасних материја и средстава за заштиту на раду.
- Саставља извештај у случајевима повреде на раду, професионалних болести, обољења везаним за рад и изласка радника на инвалидску комисију.
- Организује периодичне лекарске прегледе запослених.
- Организује набавку заштитне и радне одеће и обуће за запослене.
- Организује и спроводи обуку новозапослених радника из области заштите безбедности и здравља на раду, заштите од пожара и заштите лица, имовине и пословања, као и периодичну обуку са провером знања свих запослених из области безбедности и здравља на раду.
- Организује спровођење мера за благовремено отклањање утврђених недостатака.
- Контролише спровођење утврђених мера заштите од пожара и превентивно техничке заштите.
- Издаје упутства за рад запосленима у ванредним приликама, ванредним ситуацијама и у поступањима везаним за појачане мере безбедности.
- Организује евакуацију запослених и спашавање имовине угрожене пожаром, или другим обликом ванредне ситуације.
- Организује и саставља извештаје у вези са ванредним догађајима из области заштите безбедности и здравља на раду.
- Организује, координира и прати извршење послова безбедности, одбране, ванредних ситуација, цивилне заштите, заштите животне средине, заштите од пожара и обраде и заштите података.
- Спроводи стручни надзор над радом ангажованог или унутрашњег обезбеђења.
- Развија и предлаже мере за смањење ризика од елементарних и других непогода.
- Пружа стручну помоћ у процесу контроле, увођења и примене стандарда везаних за безбедност, одбрану и ванредне ситуације.
- Спроводи стручни надзор над радом ангажованог, или унутрашњег обезбеђења.

Такође, решењем директора установе, од пре 8. година, руководиоца Службе је именован и за председника Централне комисије за спровођење пописа целокупне имовине Геронтолошког центра „Нови Сад“. У оквиру ове функције задужен је за обављање следећих послова:

- координира рад свих комисија за попис;
- проверава да ли су комисије за попис правовремено донеле план рада;
- проверава да ли су извршене припреме за попис, а о недостацима које не могу саме да отклоне обавештава пословодни орган;
- проверава да ли су комисије за попис на време започеле и завршиле попис,
- у току пописа обавља контролу тачности обављеног пописа.

Руководилац обавља и друге истоврсне послове у складу са својом стручном спремом, знањима способностима. За ово радно место потребно је високо образовање из области инжењерство заштите животне средине и заштите на раду. Од додатних знања потребно је знање рада на рачунару, положен одговарајући стручни испит о практичној оспособљености за обављање послова безбедности и здравља на раду из области рада, у складу са законом, као и положен одговарајући стручни испит за раднике који раде на пословима заштите од пожара, по програму стручног испита за раднике са високом стручном спремом. Такође, за руководеће радно место потребно је најмање пет година радног искуства.

Верујем у људе, који цене уметност руком створену, из душе

Павел Коза рођен је у Кисачу 1963. године. Најзначајнији је аутор стрипова у историји културе Словака у Србији/Југославији, чији су стрипови објављивани у више земаља света. Најпознатији стрипови су му „Јаношик“, „Велики Блек“ и „Тарзан“.

Осим стрипом, бави се дизајном и илустровањем дечјих часописа и књига. Био је успешан фудбалер, члан рок састава „Траг“, „Рок генератор“ и „Пакс“, у којима је певао и свирао гитару, а бавио се и аматерским позориштем.

Однедавно је Геронтолошком центру „Нови Сад“ указао част да изабере Дом Футог за место боравка.

Можете ли нам рећи нешто о периоду пре цртања стрипова

Рођен сам 1. маја 1963. године у Кисачу. Ту сам завршио основну школу, а средњу Грађевинску школу у Новом Саду и уписао сам девети и десети разред архитектуре. Хтео сам, иначе, у Уметничку школу да идем, али родитељи нису били за то, па сам уписао архитектуру, јер је најближа уметности. Међутим, пошто сам се окренуо стрипу, никад је нисам завршио.

Када сте почели да се интересуете за стрип?

Почео сам јако рано, још као дете, читајући „Политикин забавник“ добио сам жељу да и ја нешто слично нацртам, па сам се забављао исцртавајући своје омиљене јунаке заједно са другом Павелом. Од дрвета, картона и најлона правили смо пиштоље и футроле и са тиме се играли по сценаријима из стрипа, те смо знали да уочимо и најситније грешке у стрипу. Цртали смо јунаке из стрипова другарима из одељења, који су нам у замену за цртеж давали стрипове. Радио сам, потом, у школском листу цртеже, а био сам и графички уредник. Илустровао сам за школски часопис „Усмеренко“ за који сам и осмислио маскоту Усмеренка.

Након ваших почетака у школском часопису уследило је и професионално бављење стрипом. Реците нам нешто више о томе.

Професионално почињем да се бавим стрипом још у средњој школи. Професорица, која је уређивала наш школски часопис предложила је да илустрације из школског часописа однесем уреднику „ПАН – АРТ студија“ Лазару Лукајићу, који се налазио у оквиру издавачке куће „Дневник“. Погледавши моје радове, понудио ми је да цртам за стрип „Велики Блек“. Тако почиње моја сарадња са „Дневником“.

Пошто школа стрипа није постојала на Академији, а ни мој учитељ ликовног није знао ништа о томе, добио сам да ме подучава Бранислав Керц из „Дневника“. То је за мене било, као да сам имао сусрет са великом филмском звездом. Био ми је идол. Он ме је упознао са осталим стрип цртачима из часописа. Било је то 1982. године кад сам још био у средњој школи. После тог првог разговора са уредником рекао сам професорици да је сад готово са факултетом и да одох ја у стрип. Када сам дошао на часове цртања Бане ми је поклатио први пар четкица са којима сам радио. Нека два месеца сам са њима само извлачио линије и контуре. Први стрип сам и радио само четкицама за ретуширање. За шест месеци сам достигао потребни ниво и добио сам први сценарио по ком сам радио. Требало ми је 6-7. месеци да урадим једну епизоду „Великог Блека“, јер је она рађена на 60. табли, а на свакој табли је било шест слика и три каиша.

У то време уредник у „Дневнику“ је био Сретен Драшковић, зачетник стрип издаваштва. Био је веома пријатан, није био сујетан и никад није показивао да је изнад нас. Као иновацију увели смо да не радимо стрип по кајишевима, већ у таблама, а увели смо и чувене ономотопеје под утицајем Банета Керца.

Ко је имао највећи утицај на Ваш рад?

Највише Бане Керц. Био је веома строг и многи млади цртачи су због тога одустајали, али на мене је то подстицајно деловало и ја сам све његово упијао. Упоредо сам се трудио и да градим неки свој стил. Касније је и Херман веома утицао на мене. Такође, био сам под утицајем и Харолда Фостера, Барн Хогарта и Жељка Пахека када сам радио стрип „Лаца и Маца“.

Чиме су се бавили Ваши родитељи? Да ли сте од њих наследили уметнички таленат?

Мој отац имао је сликарски дар, али се није професионално бавио тим, а мама је била уметница што се тиче шивења и веза. Радила је и ношње, имала је златне руке. Сестра ми има леп глас, наследила је од маме. Такође

сам и ја певао у рок бенду, још са 15. година. Певао сам по игранкама. Био сам и бас гитариста. У позоришту сам радио сценографију и глумио сам у Кисачу. Ми омладинци смо се организовали и направили Омладинско позориште, а Месна заједница нам је дала простор. Цртао сам и плакате, па сам осликавао стакло, рекламе за фирме. Поред цртежа, писао сам и песме за школске новине. Највише су то биле љубавне песме.

Нашу уметничку црту наследио је мој унук, који ће сад да крене у четврти разред. Он живи у Загребу и пошто воли да црта завршио је тамо школу цртања. Тако да је он наследио мој таленат.

Осим Дневника, са ким сте још сарађивали?

Крајем 1980-их година за „Форум – Маркетпринт“ радио сам више епизода стрипа „Тарзан“. Правила рада на овом стрипу су била ригорозна и морали смо да их се придржавамо. Паралелно у омладинском листу „Взлет“ објављивао сам стрип у каишевима „Лацо и Мацо“, по сценарију Јураја Мадацког. Сарађивао сам и са „Дечијим новинама“, којима сам радио стрип о Вуку Караџићу, па са „Политикиним забавником“ и са словачком издавачком кућом у Бачком Петровцу, за коју сам радио илустарције за књиге и дечије часописе. За породични магазин „Ровина“ радио сам серијал о Јаношику, према сценарију Јана Хлавача. Јаношек је словачки Робин Худ.

Међутим, деведесетих година је било јако тешко за стрип, сасекли су га, није било посла, па сам прешао да радим за иностранство и код приватних издавача, као што је „Хорус“. Власник „Хоруса“ је радио у „Дневнику“, па прешао да ради приватно. Радио сам и за часописе хумористичке карикатуре и насловне стране за стрипове. Потом сам радио приче страве и ужаса по сценарију Светозара Обрадовића за немачки часопис *Gespenster Geschichten*. Са Светозарем сам сарађивао на кратким стриповима, као што је „Кики и Рики“, који је касније објављиван и у недељнику војвођанских Словака „Хлас л'уду“.

На крају сам и на грађевини радио и на силосима соје у пољопривреди. Нажалост, све послове сам хонорарно радио, по уговору, па ми није уплаћивана пензија.

Радио сам за дечији фолклорни фестивал Златна капија у Кисачу. Урадио сам сцену, знак и заставу фестивала. Долазили су и деца из Израела, Мађарске. Матица словачка је правила сваке године у Бачком Петровцу Словачке свечаности и за то сам радио сцену.

Радио сам и у Словачкој редакцији РТВ-а као асистент реализатора, асистент режије и илустратор. Такође сам радио и сценографију у луткарском позоришту „Брат и Јеленак“. Питају ме како сам све то стизао и заиста немам појма.

Да ли се још бавите цртањем?

Бавим се, ако ме ангажују. Нађу ме, повремено, преко интернета, па ми понуде да радим. Планирам и да цртам у дому, у радној терапији.

Какво је стање стрипа данас?

Осамдесетих је било златно доба за стрип. Моја младост се десила у златно доба кад је било највише слободе. Међутим, сад се издају, углавном, албуми, а обични стрипови се издају у малом тиражу и слабије се плаћају. Ипак још увек се тражи, има љубитеља стрипова, који и даље траже да читају. Они су одрасли на стрипу. Тад није било компијутера и игрица, који су данас заменили стрип. Верујем у њих, у људе који цене стрип и уметност, који не воле компијутерске цртеже, већ људске, руком створене, из душе.

Реците нам за крај како Вам се чини боравак у Дому Футог?

Никад нисам очекивао да ћу доћи у дом, али, ето, поделио сам све деци, а почеле су и болести да ме прате, срце ми је ослабило. Много сам радио ноћу, што није добро за организам. Међутим, нисам знао да ћу овде бити задовољан и то посебно запосленима. Сви су насмејани, љубазни. Нисам очекивао да ће бити тако. Имам среће и да имам доброг друга у соби, разумемо се врло добро и драго ми је што сам са њим. Допада ми се и сарадња, коју организујете са другим домовима геронтолошког центра. Има простора и за забаву и за рад. Ја, чак, певам и у хору код вас. Дакле, свако овде има прилику да искаже шта жели, да се укључи у активности и зато није никад досадно. Хвала вам на томе!

Хвала Вама што сте издвојили време за читаоце часописа Геронтолошког центра „Нови Сад“!

Разговор водила: Ружица Вукић Рајић

ВУКИЋ БРАЦОВИЋ ДРУГИ НА МЕЂУНАРОДНОМ ПУТОПИСНОМ ТАКМИЧЕЊУ

Вукић Брацовић вишегодишњи је корисник Дома Лиман, који се у младости бавио позивом, који је, по афинитету далеко од писане речи, али ипак његов несумљиви таленат за писањем пронашао је пут у трећем добу. Некада машински инжењер, а данас награђени писац. Вукић Брацовић написао је неколико књига са историјском тематиком, која му побуђује интересовање и дан данас, али никад до сад није се бавио писањем једног сложеног књижевног жанра, као што је путопис. На предлог организаторке промотивних активности Ружице Вукић Рајић да се укључи на путописни конкурс Удружења „Амити“ и уз подршку психолога Данила Дробњака Вукић Брацовић је одлучио да пошаље свој текст о путовању од Москве до Владивостока возом. Београдско невладино Удружење грађана « Снага пријатељства- Amity» основала је група искусних социјалних радника и психолога на челу са госпођом Надом Сатарић. Они се још од 1999. године баве, између осталог, и питањима старијих особа са циљем унапређења и развоја система социјалне заштите. Удружење, већ, једанаест година организује конкурс за најбољи путопис старијих особа, под називом „Драганова награда“. Конкурс је постао међународни, јер су пристизали радови из иностранства. Ове године, такмичио се 141. аутор из Србије, Македоније, Хрватске, Швајцарске, Канаде, Аустралије и Калифорније, а по први пут учествовали су и корисници домова Геронтолошког центра „Нови Сад“. Комисију за оцењивање радова сачињавали су новинар, књижевник и дипломирани филолог. У заиста великој конкуренцији, Вукић Брацовић освојио је другу награду у категорији: Најбоља мушка путописна прича. У његову част, у Дому Лиман организовано је пријатно дружење уз гитару, писану реч и песму. У оквиру овог дружења организаторка промотивних активности му је честитала на награди у име Установе, након чега је Вукић Брацовић испричао окупљеним корисницима дома какао је путопис настао. Потом је представљена и корисница Софија Већкалов, која је и сама, недавно, почела да пише и прозу. Дружење је оплемењено и нежним нотама незаобилазне гитаре Драгана Вучковића.

Геронтолошки центар „Нови Сад“ је поносан на његов успех и на чињеницу да уз подстицај и подршку запослених радника установе, корисници могу много да пруже, а да претходно нису ни били свесни свог талента.

Одломак из награђеног путописа

ДРУГИ ДАН - 15. јул 2017. године

Јутрос смо ушли у Екатеринбург, град удаљен 1819. км од Москве, након путовања од једног дана, 8. сати и 43. минута. Екатеринбург је познат из два разлога: први је што се налази на граници између Европе и Азије, а други, мрачнији, је чињеница да је ту, по наређењу Лењина, стрељана царска породица Романов између 16. и 17. јула 1918. године, чиме је окончана њихова 300-годишња владавина Русијом. Да би сакрили трагове ове трагедије, тела су бачена у рударску јаму и прекривена живим кречом и сумпорном киселином. Касније су остаци пронађени и пренети у цркву Петропавловска крепост у Санкт Петербургу, где су и данас гробови свих Романових. На том месту Руси су подигли цркву у част цара, што је постало важно историјско и верско место. Гледајући пејзаж кроз прозор, постало је јасно да Сибир није онај страшни, злокобни простор какав је често приказиван у медијима. Уместо тога, види се прелепа, мирна равница прекривена боровима, јелама и брезама. Док су многи Сибир гледали као место патњи и заточења, он је заправо један од најлепших делова Русије. Да, постојале су гулази, али и други делови света имали су своје страшне затворе и прогонства. На пример, Голи оток у Југославији, француски депортациони логори у Гвајани, Енглеска Аустралију, а многе земље су имале своје ужасе. Но, све то лакше заборављамо, док Сибир носи стигму коју тешко можемо да опростимо. Ипак, многи би га желели, јер Сибир је сада део Русије, у dobrим рукама. Доле у возу путујемо кроз тај Сибир. Воз није луксузан, али је функционалан. Транссибирска железница је обичан, свакодневни воз за Русе, али као путник у трећој класи, за мене је то посебан доживљај. Вагони су опремљени лежајевима распоређеним у одвојеним купеима. Свака кабина има две тапациране клупе које се налазе једна према другој, изнад њих су лежајеви, а ту су и полице за пртљаг. Укупно нас је шест путника по купеу. Вагони су добро опремљени, чисти, и током путовања одржавају хигијену два пута дневно. У поређењу са туристичким возовима, наш воз је основни, али је и то довољно за ове дугачке релације. За нас путнике који не тражимо превише луксуза, ово је јединствено искуство. И док су путници у туристичким возовима удобно смештени у кабинама са тушем и бољим условима, ми ћемо путовати седам дана и ноћи у нашем возу, са основним условима и много путника. Ипак, без обзира на скромне услове, сви смо имали свој простор, што је за мене био кључни елемент. Само путовање било је чудесно. Пролазили смо кроз огромне равнице, зеленило које се протезало до хоризонта. То је било као да се налазим на броду на пучини, где се небо спаја са земљом, па је постојала вероватноћа да је Земља заиста округла. Иако је време пролазило, ноћ је убрзо дошла и то је био знак да је време за спавање. Размишљао сам о Сибиру, о његовој тајанствености, лепоти и његовој улози у историји. За крај, желим свима који нису ту, да, док путујете кроз своје свакодневне животе, не заборавите Сибир. Он је ту, стрпљиво чекајући да га откријете. Сибир има много тога да понуди, и сигуран сам да ћемо сви, пре или касније, поново имати прилику да се вратимо у овај невероватни крај света. Лаку ноћ, где год да се налазите.

Аутор текста: Татјана Већкалов

Захвалност

Увек сам срећна када могу да поделим лепо. А данас и мало више, потребно нам је људскости. Моја мама, већ, годину дана корисник је **Геронтолошког центра „Нови Сад“**, дома у Футогу. Дом за старе је смештен на ободу Футога у новој, наменски прављеној згради. Оно што га издваја и краси је скоро парк по величини, али огромна башта са пуно дрвећа, свакако и клупама и корисницима омиљеним местом од раног пролећа, па до зиме.

Но, данас ћу, ипак, о нечем другом, о људскости. Сви корисници су по препоруци лекара вакцинисани против сезонског грипа јесенас. Одмицала је зима и дошло је скоро пролеће, а у дом се увукао вирус грипа и разболело се око 20. старих људи. Моја мама, која је и сама била здравствени радник цео свој радни век, врло цењена, а и омиљена код пацијената, такође се разболела.

Више дана је трајала жестока борба запослених, којих и иначе нема довољно. У тешкој болести, са врло високим температурама, халуцинацијама и покретни постају непокретни. И њима је потребна додатна помоћ, која им до јуче није требала. Свакодневне инфузије (моја мама је добијала 6. дана), нега и дању и ноћурекла бих права, правцата борба за сваки живот. На крају, сви су се извукли, опорављају се, свако својим темпом, али само захваљујући огромном напору докторице Станковић, сестрама Дуји, Александри, Брани, неговатељици Драгани и извињавам се онима које сам изоставила, а једнако су пожртвовани и дивни. Такође, похвалила бих и насмејане сервирке, које сада имају много више посла, јер многи су још за кревет везани, нису се довољно опоравили да иду у трпезарију.

И захвална сам им на несебичном давању, лечењу, осмеху, лепој речи. Старим људима је то највећа радост.

Радујем се што ће ускоро лепи и сунчани дани, па ће они опет свако на своје место на клупи да дочекују и испраћају нас који им дођемо.

Хвала још једном свим запосленима у дому за старе у Футогу! Живели!

Аутор текста: др Татјана Цицмил- Племић

ДЕХИДРАТАЦИЈА КОД СТАРИЈИХ ОСОБА И РИЗИК ОД ТОПЛОТНОГ УДАРА

Високе температуре током лета представљају опасност по здравље код читаве популације. У Србији током екстремно топлих лета бива забележено око 15% више хоспитализација у односу на просек, као и повећан број лекарских интервенција, првенствено због дехидратације, малаксалости и колапсних стања.

Старије особе су посебно угрожене, јер имају исцрпљене механизме адаптације, те код њих много брже долази до дехидратације и прегревања. Имају смањен осећај жеђи и смањену способност тела да се зноји. Већина старијих особа има придружене хроничне болести (срце, бубрези, дијабетес) и узима лекове попут диуретика и антихипертензива, такође често имају и ограничену покретљивост и когнитивна оштећења. Непрекидан боравак у затвореним, загрејаним просторијама са лошом вентилацијом и повећаном влажношћу ваздуха, уз недовољан унос течности, чини основне предуслове за развој топлотног удара, који може имати и смртни исход.

Као почетна тегоба јавља се дехидратација. Најранији симптоми дехидратације су: сува уста и језик, таман урин, главобоља, слабост, вртоглавица, мучнина, тахикардија, слаб апетит и поспаност. Уколико се не реагује адекватно и брзо, долази до прегрејаности, што је претходница топлотног удара. Када се организам прегреје, а не може да се расхлади, јављају се: врућа и црвена кожа без зноја, убрзан пулс, повишена температура, поремећај оријентације и стања свести, мучнина, температура преко

39 °C и у најгорем случају долази до развоја топлотног удара.

Топлотни удар је хитно стање – одмах позвати ХИТНУ ПОМОЋ!

Одговорност је на свима нама – да се врши континуирана едукација корисника, радника и родбине, да се подстакну корисници да примењују мере превенције а то су:

- пити воду свака 2 сата, чак и без осећаја жеђи;
- расхладити простор – климатизација, проветравање;
- лагана, памучна одећа и туширање млаком водом;
- избегавати излазак и напор од 11 до 18 часова;
- контрола притиска, температуре и друштвени контакт.

Аутор текста: ПЕРСИДА МАЛУЦКОВ, ликовни педагог у пензији

Египатска уметност

Долина занатлија

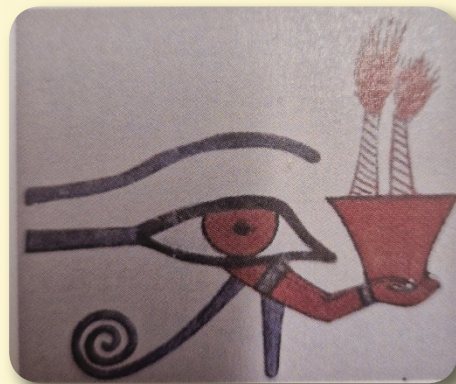
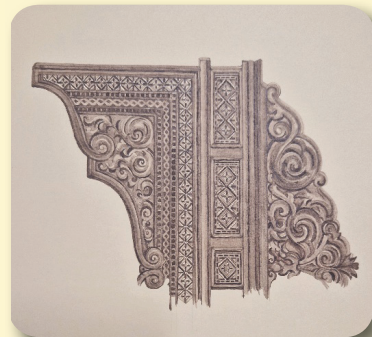
Неколико километара јужно од Шеук Абдел- Курна, у близини Долине краљева, налази се долина, сада позната као Деир ел- Медина, чувена као манастирски град. Назив је добила по манастиру, који се некада ту налазио. Међутим, сада је то рушевина и радничко село. У прошлости је то било насеље у којем су живели занатлије и радници који су радили на изградњи и украшавању гробница и били су одговорни за стварање гробница за фараоне и високе званичнике у Долини краљева и Долини краљица. Њихов рад је био кључан за очување културног наслеђа древног Египта, а њихове гробнице и куће у Деир ел-Медини пружају јединствен увид у живот и рад ових занатлија. Градњу ове насеобине започео је Тутмос Први и градња је трајала од 1550. године пре нове ере до 1000. године пре нове ере. У њој су радили радници, занатлије, мајстори тесари, зидари и сликари и вајари. Свакодневно су ови радници путовали од својих села до градилишта и то сваког јутра преко стрмих планинских превоја. Сликари и вајари су радили на украшавању царске гробнице. Радили су по осам сати дневно девет дана, а десети дан је био дан одмора. На дан одмора, радници су уређивали свој гроб- малу собу, избу од капеле молитвенка. Тимови занатлија звали су се „слуге места истине“. Звали су их и чувари гробница- људи, који су ту стално боравили, без своје породице. Послови у Деир ел Медини су се преносили са колена на колено и родитељи су обучавали децу да их наследе. Радници су такође били и образовани и велики део популације, укључујући и жене, је могао да чита и пише. Жене су остајале у селу са децом у малим кућама, у низу једна до друге. Свака кућа имала је улаз, дневну собу и кухињу. Неке куће имале су и терасу и подрум. Жене су гајиле овас и пшеницу, пекле хлеб и спремале све потребно за живот. Држава је женама даривала слуге, који су помагали у млевењу жита и прању веша. Жене су имале право на својину. Имале су своје приходе и припадала им је трећина породичних прихода. Имали су своје лекаре и шаптаче шкорпија, који су се бавили магијским исцељивањем од уједа шкорпија. Обожавали су се и државни богови, али и разна лична божанства без икаквог конфликта између државних и локалних верских пракси. Радници нису били робови, већ слободни грађани, који су имали своја права и били су добро плаћени. Ипак, било је тренутака када држава није могла да исплати раднике око 25. године владавине Рамзеса III, па су радници ступали у штрајк напуштајући посао. Ово је, уједно, и најстарији забележен раднички штрајк у историји.

На овој слици је представљено Хорусово око и то је ликовно решење чланова удружења уметника, сликара, вајара, каменорезаца. Овде је приказано Хорусово око како држи знак поменутог удружења. Хорусово око, познато и као Удјат, је древни египатски симбол који представља заштиту, исцељење, краљевску моћ и здравље. У египатској митологији, око је повређено у борби између бога Хоруса и бога Сета, а затим обновљено. Према митологији око приказује Сунце, а заступљено је у многим митовима, попут оних о стварању света, где из његових суза настају људи. Сузе које излазе из Раова ока су људске душе (људи). Египћани су веровали да око може излечити делове тела на које се ставља, а у неким од погребних текстова јавља се као засебно божанство.

Ова слика приказује археолошко налазиште насеобине занатлија, који су радили у Царичином граду.

Верује се да је ово детаљ са једне од капија из Царичиног града. Веома је лепа и са много детаља. Овакве резбарене украсе било је тешко направити, што сведочи о великом таленту занатлија, који су је радили.

НАДА ЈОВАНОВИЋ КРУПЉАНИН

Рођена је у Зеници 1951. године, али ју је ратни вихор довео 1995. године у Нови Сад. Почела је интензивније да пише у пензији и учланица се у литерарну секцију клубова при ГЦ „Нови Сад“, а члан је и Савеза књижевника у отаџбини и расејању- СКОР и чланица је Удружења пензионера Града Новог Сада где успешно глуми у представама драмске секције и пева у хору. Поезију је почела да пише, тек, након смрти супруга 2007. године обузета тужним емоцијама и депресијом. Са својим песмама је, касније, учествовала на разним конкурсима и ту су почеле да долазе прве награде и признања. Потом је, инспирисана својом унуком Милицом, почела да пише и дечије песме. Објавила је прву збирку песама „Седефаста погледи“ 2017. године. РТВ је снимила документарни филм о њој.

Двије слађе

Свако јутро чим устанем,
још у пиџами опуштена,
протежем се и још зевам.
Палим шпорет, џезву стављам,
јер тад ништа прече немам.

Док се собом мирис шири,
често кувам двије слађе.
У најлепше шоље сипам
и сервирам на крај стола
и за тебе да се нађе.

Навикнута, дуго сама
кафу пијем натенане.
Некад шапћем своје мисли,
некад ћутим замишљена
у тишину увијена.

Разговор уз кафу прија,
зато често с тобом причам
као да си наспрам мене.
Празно мјесто, шоља пуна...
Живот враћа успомене.

Ал не плачем као прије,
нема више јаког бола.
Наш ритуал још његујем-
Двије слађе за нас двоје
сервиране на крај стола.

ОЛГА ГРАЧКО

Рођена је 1932. године у Новом Саду где живи и данас. Похађала је гимназију, балетску и музичку школу на одсеку за клавир. Поред велике љубави према балету, гајила је и љубав према поезији. Почела је да се бави писањем још од своје 12. године. Чланица је литерарне секције клубова при ГЦ „Нови Сад“ и Клуба песника „Орфеј“ из Суботице. Пише поезију на српском и на мађарском језику и до сад је издала неколико збирки поезије. Учествовала је на разним конкурсима на којима је освајала награде, између осталог освојила је прво место на међународном III путописном конкурс Удружења „Амити“. Такође, учествовала је и на разним песничким манифестацијама, отварањима изложби слика, а њена поезија промовисана је и на РТВ-у. Заједно са великим именима српске културне сцене (попут: Пере Зубца, мр Јована Михајила, Драшка Ређепа, Стојана Симића Крпице...) била је гост на песничкој вечери поводом Светског дана поезије 2010. године.

ПРОЛАЗНОСТ

Остарила сам,
сад ми кажу — бако.
То је немогуће,
срце ми је младо!
Недавно сам била дете,
а сада сам стара,
не мирим се са тим лако,
јер је жеља за животом
још увек снажна.
Још волим да радим,
да певам, да плешем
и да шетам градом,
драгим Новим Садом.

Пролетео живот
као илузија;
коса ми је седа,
руке наборане,
али моје тело
још је ко вретено.
Хитро као чигра
уме да заигра.

И док у мени
задња жишка гори
и музика ће венама
с крвљу да жубори!

Милојко Клисуре је рођен 7.05.1944. године у селу близу Прибоја, у правим врлетима природе, на тремеђи Србије, Црне Горе и Босне и Херцеговине. Као дете је био принуђен да се бори за голи живот у свом селу, радећи најтеже послове. У раној младости напушта своје село, тражећи у Србији бољи живот. Стигао је до Срема, у село Гладнош, на имање господина Лађевића. Прихватио се врло тешких послова у пољопривреди. Када је дошло време да се жени, отишао је у родно село и ту пронашао сродну душу са којом ће добити ћерку Светлану

и сина Жељка. Као млад човек, после целодневног рада у пољопривреди, одлази у село Марадик, где слуша предавање за полагање возачког испита, те ускоро добија возачку дозволу за све категорије возила. Радећи у Агроунији, вози камионе, а пред пензијом и генералног директора у најновијем мерцедесу. У Инђији је саградио кућу, а касније у Јајницима још једну. Тако обезбеђује своју децу, који у међувремену завршавају факултете. Супруга прерано умире, што оставља траг на целу породицу. Он, касније, озбиљно оболева и одлази у Дом за стара лица у Руми. У Дом Ново насеље долази 24. фебруара 2020. године, већ, озбиљно нарушеног здравља. Овде слуша савете лекара и стручног особља да побољша здравствено стање. Постаје члан Савета корисника дома и води рачуна о атријуму. Његов труд и рад сви цене и омиљен је међу корисницима, а посебно код управнице, госпође Берановић и олимпијског шампиона у рвању Бранислава Симића са којим се спријатељио у дому. Његов живот у овом дому је оставио дубок траг.

30.12.2024. излази из дома озбиљно нарушеног здравља. Одлази код ћерке у њену кућу, у Јајницима, по својој жељи, где је и преминуо 13. марта 2025. године. Нека му је вечна слава и хвала!

*Председник Савеза,
Светислав Шороња*

САША ЂОРЂЕВИЋ
корисник Дома Футог

У Дому Футог сам од првог маја, а раније сам био и у другим домовима, који нису у оквиру Геронтолошког центра „Нови Сад“ и могу слободно да кажем да је овде најбоље. Супер је све овде! Друштво ми је добро, праве су легенде. Одмах сам се уклопио. Учествојем у свим спортским активностима у дому, у такмичењима у бингу и у осталим турнирима. Такође, певам и у хору код Вас. Задовољан сам заиста са свим и са запосленима и са услугом.

ВИЛМА МАРИЧИЋ
корисница Дома Ново насеље

У овом дому сам 2. године и добро ми је све овде. Једино ми се не допада пасуљ од хране, јер је запршка мени тешка. Мислила сам да ћу радити свашта овде, али нисам у могућности због лошег здравља, па се онда прикључим само тамо где могу. Тако да певам, по мало у домском хору, али слабо чујем. На десно ухо ништа, а на друго добро. Ипак, волим да певам и од тог не одустајем.

ИЛОНКА ТИЛ
корисница Дома Лиман

Мени је од првог дана овде јако лепо, све је лепо. Услуга је добра, на високом нивоу. Лепо нас служе ове женице из кухиње, храна је добра и сваки дан различита, па то ни код куће немамо. Кад смо кући кували, кували смо ручак да имамо неколико дана да једемо, а овде је сваки дан нешто ново скувано и то тако добро, алал им вера. Нема ништа лоше овде, све је добро и лекар и медицинске сестре. Што се активности домских тиче, радила сам ручне радове у радној терапији за Ускрс. Правила сам ружице од папира кад ме је Оља, радна инструкторка доводила. Чак сам научила још две пензионерке из дома да праве цвеће. Такође, певам и хору. У младости сам јако лепо певала, али након смрти мужа 39. година нисам певала. Овде ми се вратила воља и поново сам почела да певам захваљујући Вама. Овде сам стекла и добре пријатељице и све у свему, јако ми је лепо у дому.

